

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

În ziua de 24 iunie 1964 a avut loc plenara lărgită a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

La plenară au luat parte membrii și membrii supleanți ai Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, miniștrii, conducători ai unor instituții centrale și organizații de masă, primii secretari ai Comitetelor regionale P.M.R., șefii secțiilor C.C. al P.M.R., redactori șefi ai ziarelor centrale, alte cadre de partid și de stat.

Plenara C.C. al P.M.R. a examinat propunerile Biroului Politic al C.C. al P.M.R. privind majorarea salariilor la toate categoriile de salariați, reducerea unor cote ale impozitului pe salarii, creșterea plafoanelor de salarii în funcție de care se acordă alocația de stat pentru copii și a adoptat hotărâri corespunzătoare.

HOTĂRÎREA

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române cu privire la majorarea salariilor la toate categoriile de salariați, reducerea unor cote ale impozitului pe salarii și creșterea plafoanelor de salarii în funcție de care se acordă alocația de stat pentru copii

Succesele de seamă obținute de oamenii muncii din țara noastră, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în dezvoltarea economiei naționale creează condiții pentru luarea unor măsuri de sporire a veniturilor tuturor categoriilor de salariați.

Înfăptuind politica partidului de industrializare socialistă a țării, de dezvoltare a agriculturii socialiste, muncitorii, inginerii, tehnicienii, țăraniile colectiviști și ceilalți oameni ai muncii au obținut realizări importante în toate domeniile economiei noastre naționale. În perioada 1960—1963 producția industrială a sporit într-un ritm mediu anual de 15 la sută, ceea ce a făcut posibil ca în anul 1963 producția industrială să fie, pe ansamblu, cu 74 la sută mai mare decât în anul 1959. Calitatea și nivelul tehnic al produselor s-au îmbunătățit simțitor.

Față de anul 1959, productivitatea muncii în industrie a sporit în anul 1963 cu 37 la sută, iar prețul de cost a fost redus în măsură însemnată; numai în anul 1963 au fost obținute economii de aproape 700 milioane lei peste sarcina planificată de reducere a prețului de cost.

Ca urmare a măsurilor de majorare a salariilor, luate de partid și guvern în anii 1960—1962 veniturile salariaților au sporit în anul 1963 cu aproape 3 miliarde lei, în afară de fondurile de salarii alocate pentru creșterea numărului de salariați.

În vederea ridicării în continuare a nivelului de trai al oamenilor muncii Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliul de Miniștri al R.P.R. au hotărât să pună în aplicare noi măsuri de majorare eșalonată a salariilor, de reducere a unor cote ale impozitului pe salarii, precum și de creștere a plafoanelor în funcție de care se acordă alocația de stat pentru copii.

Pentru aducerea la îndeplinire a acestor măsuri, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române

HOTĂRÂSC:

I. Cu privire la majorarea salariilor la toate categoriile de salariați:

1. Se vor majora salariile muncitorilor în medie cu 10 la sută. Pentru a se asigura o mai justă corelare a salariilor, creșterile se vor acorda diferențiat pe ramuri și categorii de calificare, între 8 și 12 la sută.

2. Se vor majora salariile personalului tehnic, ingineresc, economic, administrativ precum și ale personalului de proiectare, în medie cu 10 la sută.

3. Se vor majora salariile tarifare ale personalului de specialitate după cum urmează:

— ale cadrelor didactice în medie cu 10 la sută; pentru învățători creșterea va fi în medie de 13 la sută, majorarea salariilor urmînd a fi mai accentuată pentru cadrele cu vechime mai mare în învățămînt;

— ale cadrelor medico-sanitare în medie cu 10 la sută; pentru cadrele medii sanitare creșterea va fi în medie de 13 la sută, majorarea salariilor urmînd a fi mai accentuată pentru cadrele cu vechime mai mare în munca sanitară;

— ale personalului de cercetare științifică în medie cu 13 la sută;

— ale personalului din presă și edituri în medie cu 10 la sută;

— ale personalului din justiție și procuratură, în medie cu 10 la sută;

— ale personalului din domeniul culturii, artei și din alte sectoare, în medie cu 10 la sută.

4. Se vor majora salariile cadrelor militare și militarizate din Ministerul Forțelor Armate și Ministerul Afacerilor Interne, în medie cu 18—19 la sută, ținîndu-se seama că salariile acestor cadre nu au crescut cu prilejul majorărilor de salarii efectuate în ultimii ani.

5. Aplicarea majorării salariilor tuturor categoriilor de salariați se va face eșalonat, începînd cu data de 1 august 1964 și încheindu-se în cursul trimestrului IV/1965.

Pînă la sfîrșitul anului 1964 se vor majora salariile în următoarele ramuri și activități:

— În industria alimentară de la 1 august;

— În industria ușoară de la 1 septembrie;

— În învățămînt, pentru cadrele didactice din învățămîntul preșcolar și elementar (clasele I—IV) de la 1 septembrie;

— În industria materialelor de construcții, gospodăria comunală și prestările de servicii de la 1 octombrie;

— În unitățile sanitare, pentru cadrele sanitare medii și inferioare de la 1 noiembrie;

— În silvicultură și industrializarea lemnului de la 1 decembrie.

Aplicarea majorărilor de salarii pentru celelalte ramuri și activități se va face în cursul anului 1965 pe baza unui grafic ce se va aproba de către Consiliul de Miniștri, începînd cu ramurile în care nivelul salariilor este mai redus în comparație cu alte ramuri.

II. Cu privire la reducerea unor cote ale impozitului pe salarii:

1. Se vor micșora cotele impozitului pentru salariile cuprinse între 800 și 1 700 lei lunar.

Reducerea cotelor impozitului pe salarii însumează, la nivelul unui an întreg, 340 milioane lei.

III. Cu privire la creșterea plafoanelor de salarii în funcție de care se acordă alocația de stat pentru copii:

1. Plafoanele de salarii tarifare în funcție de care se acordă alocația de stat pentru copii se majorează astfel:

— salariații cu salarii tarifare de pînă la 2 000 lei lunar vor primi alocația pentru toți copiii;

— salariații cu salarii tarifare între 2 001—2 500 lei lunar vor primi alocația începînd de la al doilea copil;

— salariații cu salarii tarifare între 2 501—3 000 lei lunar vor primi alocația începînd de la al treilea copil;

Prim-secretar al Comitetului Central
al Partidului Muncitoresc Român,
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

— salariații cu salarii tarifare între 3 001—3 500 lei lunar vor primi alocația începînd de la al patrulea copil.

2. Creșterea plafoanelor de salarii în funcție de care se acordă alocația de stat pentru copii se va efectua cu începere de la 1 august 1964, eșalonat pe ramuri și sectoare de activitate, concomitent cu majorarea salariilor.

IV. Punerea în aplicare a măsurilor arătate se va face pe bază de hotărâri ale Consiliului de Miniștri

★

Ca urmare a aplicării măsurilor hotărîte, veniturile salariaților vor spori cu circa 400 milioane lei în anul 1964 și cu 3,8 miliarde lei în anul 1965; la nivelul unui an întreg, sporul de venituri va fi de 6,8 miliarde lei.

Traducerea în viață a acestor hotărâri de sporire a veniturilor salariaților cere tuturor ministerelor, organelor centrale economice și întreprinderilor să asigure măsurile necesare pentru a realiza:

— depășirea prevederilor planului de stat pe 1964 la producția industrială și agricolă și obținerea în continuare a unui ritm susținut de creștere a producției în anul 1965, pentru a crea în economie un volum sporit de mărfuri — mijloace de producție și bunuri de consum, de calitate și în sortimentele cerute de piața internă și la export;

— creșterea continuă a productivității muncii și mobilizarea cât mai completă a rezervelor în domeniul reducerii prețului de cost al produselor astfel încît îmbunătățirea salarizării să aibă loc concomitent cu creșterea acumulărilor statului și a posibilităților sale de a dezvolta în continuare economia națională în ansamblul său;

— continuarea acțiunii de ridicare a calității produselor element hotărîtor pentru satisfacerea cerințelor consumatorilor interni și pentru asigurarea de condiții competitive pe piața externă.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române își exprimă convingerea că muncitorii, personalul tehnic-ingineresc, economic și administrativ, precum și cadrele de specialiști din toate întreprinderile și instituțiile republicii noastre vor întîmpina aceste măsuri de ridicare a veniturilor lor intensificîndu-și eforturile pentru realizarea sarcinilor planului de stat în toate domeniile, sporirea producției și a productivității muncii, îmbunătățirea calității produselor, reducerea prețului de cost.

Organelor și organizațiilor de partid, sindicale și de U.T.M. le revine îndatorirea de a desfășura o intensă muncă organizatorică și politică în rîndurile oamenilor muncii, pentru a obține noi succese în îndeplinirea politicii partidului și a guvernului de dezvoltare a economiei naționale, de ridicare continuă a nivelului de trai material și cultural, pentru înflorirea patriei noastre socialiste.

Președintele Consiliului de Miniștri
al Republicii Populare Române,
ION GHEORGHE MAURER

Din
experiența
noastră

ACTIVUL CĂMINULUI

La o recentă sesiune a sfatului popular al comunei Mihail Kogălniceanu, analizându-se modul în care se desfășoară activitatea culturală, s-a desprins ca o problemă majoră, vitală pentru căminul cultural, sprijinul pe care îl primește din partea intelectualilor și a colectivităților.

Datorită activității bogate pe care o desfășoară, căminul a devenit — cum e și firesc — centrul vieții culturale a comunei, și-a câștigat stima și prețuirea oamenilor care văd că manifestările culturale sunt axate pe principalele probleme economice. Așa cum o bătălie nu se poate duce fără participarea unui larg activ obștesc. Mulți dintre intelectualii comunei noastre au înțeles această. Inginerul agronom Dumitru Nicolae și inginerul zootehnic Teodor Popescu țin adesea conferințe pe teme de specialitate și ajută direct la organizarea consfătuirilor cu cartea agro-zootehnică. Medicii fac expuneri despre îngrijirea sănătății, iar cadrele didactice — vioara întâia în această orchestră de activiști culturali — îndrumă echipele artistice, creează texte pentru brigada de agitație, popularizează cărțile, organizează diferite manifestări.

Tot mai mare este numărul colectivităților care se înscriu în rîndul activității culturale nu numai ca membri ai formațiilor artistice. Brigadierul viticol Izet Cabul a făcut, la cămin, o expunere despre lucrări în vie, brigadierul zootehnic Mircea Pirvu o ajută pe bibliotecară să folosească pentru agitația vizuală la grajduri acele cărți care sunt legate de sarcinile mulgătorilor și stimulează discuțiile ce se fac după lectura la locul de muncă, iar îngrijitoarea de păsări Maria Casapu este în

colectivul bibliotecii, străduindu-se să distribuie cit mai multe cărți.

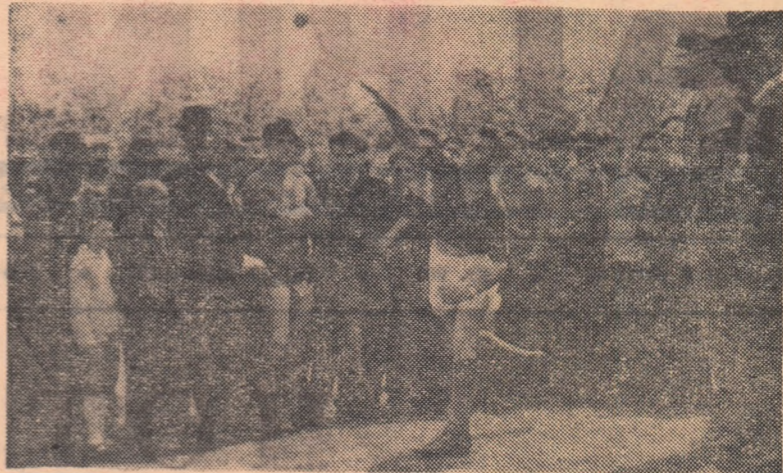
S-ar părea că sintem mulțumiți de munca desfășurată de activul cultural. Există însă la noi și alte resurse pentru intensificarea muncii culturale. În primul rînd trebuie să arătăm că în comuna noastră nu s-a făcut totul pentru atragerea tuturor tinerilor la activitatea culturală. Entuziaștii noștri tineri, care își dovedesc priceperea în muncă, ar trebui să devină și pricepuți activiști culturali. Mulți dintre ei se mai complac încă în rolul de simpli spectatori la manifestările culturale deși ar putea lărgi rîndurile artiștilor amatori sau ale celor care răspundesc cartea. Împreună cu organizația U.T.M. căminul cultural se străduiește să găsească drumul spre inima tuturor tinerilor din comună.

Arătam mai înainte că inginerii sprijină activitatea culturală. Este adevărat, dar și ei ar putea face mai mult. Ei sînt cei mai indicați pentru a organiza discuții pe marginea cursurilor și articolelor de ziar cu caracter agricol sau pentru a lărgi gama manifestărilor cu seri de calcul și seri de întrebări și răspunsuri.

Comitetul executiv al sfatului popular comunal va sta de vorbă cu deputații și le va recomanda ce au de făcut pentru a deveni animatori ai vieții culturale în rîndul cetățenilor din circumscripția lor electorală.

Sînt diferite feluri de a lucra cu activul obștesc al căminului, de a-l face să devină tot mai numeros și mai prezent în viața culturală a satului. M-ar interesa să găsească în paginile revistei Albina experiența în această privință acumulată de alte sfaturi populare.

MIRCEA ZLOTEA
președintele sfatului popular
al comunei Mihail Kogălniceanu,
raionul Medgidia

Bila de metal se va opri la 9,50 m. Cu acest rezultat, Gavrilă Mateiaș a ocupat locul I.

Sportivii din Afumați

Președintele asociației sportive Unirea G.A.S. Afumați, Petre Moldoveanu, este de fel un om calm. Nici la fotbal, sportul său preferat, nu-și iese din fire. De data aceasta, însă, este foarte agitat. Și, pe bună dreptate.

— Sînt și arbitru, și cronometror, și magaziner de echipament sportiv, și responsabil cu amenajarea sectoarelor de sărituri, și... Ce să fac mai întîi?

Ajutoarele sale, Marin Trandafir și Ion Dontu, l-au scos însă din incurcătură. E drept, cu întîrziere, dar, vorba proverbului, mai bine mai tîrziu decît niciodată. Sportivii așteptau cu nerăbdare să înceapă întrecerile pe asociație ale Spartachiadei republicane. Știau de o săptămîină că în ziua dată vor fi cunoscuți campionii asociației. Cine n-ar vrea să cîștige acest titlu, să i se pună fotografia la gazeta de pe rețele de la căminul cultural?

— Să te ții bine Ghiță, i-a spus Nicolae Gîndac, înainte de începerea meciului de lupte, lui

Gheorghe Istrate. Aîndoi, vînjoși, s-au luptat din răsputeri, dar nici unul n-a căzut pe saltea. Bătoși, nevoie mare. Și, în timp ce luptătorii frămîntau saltea în picioare, alături s-au prezentat la start halterofili. Președintele asociației și-a dat pălăria pe ceafă și a început înscrierea concurenților. Mulți, frațe!... Nicolae Istrate, Ion Dontu, Petre Gîndac, Mateiaș Gavrilă, Obrușcă Ghinea etc. etc. Voinicii satului se adunaseră într-un „cărui viu”. Haltera, de 90 kilograme, părea o jucărie în aceste mîini vînjoase. Puștii de pe margine priveau cu admirație, și-am spune cu ciudă chiar, cum cei mari își etalau forța în vîzul spectatoriilor. Lasă că o să arate și ei ce pot, la întrecerile de ciclism, rezervate copiilor.

Asistăm acum la proba de aruncare a greutății. Și aici aceeași afuență de concurenți — vreo 27 am numărat — ca și de spectatori. Un fotoreporter încearcă să prindă pe peliculă cîteva imagini. Concurenții îl observă și se căznesc să arunce mai mult, mai spectaculos. Cu... stil!

— Ne trimiteți și nouă o fotografie?

— Nu cred. Dar va apare în gazeta...

Atît le-a trebuit atleților din Afumați. Pe loc și-au dezbrăcat cămășile și au început din nou lupta cu centimetri. Satisfacția supremă a avut-o Gavrilă Mateiaș, a cărui bilă de metal s-a oprit la 9,50 m de cercul de aruncări.

★

E ora 12. Soarele ne privește... de sus. Iubitorii sportului din comună părăsesc terenul cu bucuria de a fi luat parte la întreceri frumoase, tinerești. Președintele asociației, tov. Moldoveanu, ține însă să ne spună cîteva cuvinte. Să-l ascultăm...

„A prins rădăcini adînci sportul în comuna noastră. Ceea ce ați văzut azi, nouă ni se pare un lucru obișnuit. Comuna e mare. Există aci două gospodării colective și una de stat. Puternice. Firește, avem și trei asociații sportive. Concurența... În domeniul sportului este foarte mare. Ceea ce nu-i rău, nu? Se zice că asociația noastră, cea de la gospodăria de stat, e mai puternică. În orice caz, trebuie să spun că noi, cei de la G.A.S., ne dăm în vînt după sport. În caietul de evidență al asociației noastre sînt înscriși 280 de membri U.C.F.S. Ne-am amenajat, cu forțele noastre, la marginea comunei, un teren de fotbal, unul de volei și o arenă de popice. Aci ne desfășurăm cea mai mare parte din activitatea sportivă. Și, dacă scrieți la gazetă, atunci nu uitați să arătați că sportivii de la G.A.S. Afumați se vor pregăti cu multă ambiție pentru etapa a doua a Spartachiadei republicane, astfel ca în echipa reprezentativă a comunei noastre să intre cît mai mulți tineri muncitori de la G.A.S.”

— Să-i vedem...

R. CĂLĂRAȘANU

Carnet cultural

„Nu știu dacă în corespondența de față voi reuși să redau tot entuziasmul acelor care, de curînd, ne-au încîntat prin pasiunea și măiestria lor de a înfățișa, pe scenă, sentimentul unui popor liber, mîndru pentru marile realizări din ultimele două decenii.”

Cu aceste rînduri Gică Bitu din comuna Teșila, raionul Cîmpina, își începe corespondența despre spectacolul prezentat de formațiile artistice de amatori din raioanele Ploiești, Tîrgoviște și Cîmpina, pe scena Casei de cultură din Cîmpina.

Spectatorii au aplaudat îndelung brigada artistică din comuna Băleni-Sirbi, care a prezentat cîteva imagini din diferite sectoare de producție ale gospodăriei colective, corul căminului cultural din comuna Brănești, precum și echipele de dansuri ale căminelor culturale din comunele Teșila și Trestieni, formate din trei generații.

Primăveri, primăveri însorite
Voi veți fi și mai multe ca ieri
Nesfîrșite veți fi, primăveri!

Versurile acestea ni le citează bibliotecara Margareta Lungeanu în corespondența ce ne-a trimis-o din comuna Ciocești, raionul Costești. Ele fac parte din ultimul text al brigăzii artistice de agitație intitulat *A XX-a primăvară* și care e axat pe popularizarea realizărilor regimului nostru democrat-popular.

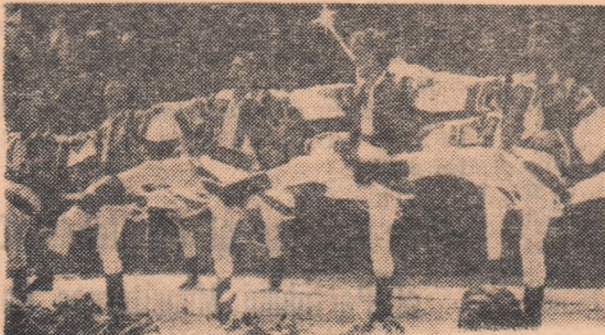
De altfel, corespondența ne scrie că, în aceste zile, la căminul cultural se organizează interesante manifestări închinare lui 23 August. Dintre acestea montajul literar-muzical *Peste tot e veselie, peste tot e hărnicie*, ținut recent, a plăcut mult spectatorilor.

Pregătiri intense pentru întîmpinarea celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei se fac și în comuna Șercăița, regiunea Brașov. Aici — după cum ne informează corespondentul Ion Bragheș — formațiile artistice pregătesc noi programe. Brigada artistică de agitație repetă noul text *La noi în gospodărie*, echipa de dansuri — o suită de dansuri populare cu temă, iar fluierașii — suita de cîntece populare *Am o țară ca o floare*.

Din multiplele aspecte ale activității culturale din comuna Făcăieni, regiunea București, Constantin Frincu l-a ales pe cel al popularizării și răspîndirii cărților în rîndul colectivităților.

„Colectivul bibliotecii noastre — bibliotecar Paraschiva Lambride — a organizat prezentări de cărți noi prin stația de radioficare, consfătuiri cu cititorii, recenzii, seri literare, dimineți de basme. Iată doar cîteva titluri de asemenea acțiuni. Serile literare: *Chipul țaranului colectivist oglindit în literatura noastră*, *Poezii noștri cîntă frumusețile patriei*, seară științifică: *Știința demască superstițiile și religia*, consfătuirile: *Al meu, al nostru și Ce foloase aduce creșterea viermilor de mătase în gospodăria colectivă și cea personală*.

Acțiunile acestea au avut menirea de a spori interesul colectivităților pentru cărți, fapt ce se reflectă de altfel și în cifrele realizate pînă în prezent de bibliotecă: 1341 cititori și 5264 volume citite.”

Măsuri în vederea
bunei desfășurări
a campaniei
de recoltare

IN PERIOADA SECERIIȘULUI

Ce am prevăzut noi

Prin părțile noastre, îndeosebi după ultimele ploți căzute, secara, grâul, orzul, ovăzul s-au ridicat bine. Nu va trece prea multă vreme și pe tarlalele cu păioase va începe secerișul. Cele 788 hectare cu grâu ale gospodăriei noastre — la care se adaugă 37 hectare cu secară, 20 cu orz și 27 cu ovăz — vor fi recoltate atît cu cele 8 combine repartizate de S.M.T.-Podoleni. Secerișul trebuie executat grabnic, cîcî în această perioadă sînt și alte treburi care reclamă urgență. Experiența anilor trecuți ne-a demonstrat că pentru a izbuti să recoltăm și să treierăm la timp, fără a neglija muncile de întreținere la culturile tehnice, la grădina de legume etc., e nevoie să desfășurăm o activitate susținută. Un rol însemnat în această privință îl are și munca cultural-artistică. În anul trecut, la una din ariile gospodăriei cele patru brigăzi artistice de agitație din satele Slobozia, Roznov, Chintiniei și Sovaia ce aparțin de comună, au prezentat pe rînd, scurte programe deosebit de apreciate de către colectivități. De altfel în fiecare sat, — în perioada aglomerată a muncilor de vară, — activitatea culturală a fost la înălțime.

Și în acest an campania de recoltare ne găsește pregătiți. În colaborare cu tov. Gh. Stamat, directorul căminului cultural au fost luate măsuri menite să contribuie în și mai mare măsură la buna desfășurare a lucrărilor de recoltat, treieris și celorlalte lucrări agricole. Pentru prima dată se vor organiza brigăzi artistice pe sectoare, adică pe brigăzi de producție. Învățătoarea Maria Limbot, de pildă, a și început repetițiile cu brigada artistică a sectorului legumicol. La rîndu-i învățătoarea Valeria Istrati a pus la punct un text intitulat Horă nouă în sat, care în prezent este repetat de cei din brigada de timp a gospodăriei din Roznov. Pentru brigăzile artistice pe sate, un colectiv de profesori și învățători cărora li s-au adăugat colectivitatele fruntașe Maria Bucătaru și Profira Catană, au terminat de curînd textul: Pe Bistrița în sus, în care este prezentată viața nouă a plaiurilor noastre, noile realizări industriale din regiune, succesele gospodăriei colective din ultimii ani.

Numeroase alte manifestări culturale sînt de altfel prevăzute de către căminele culturale, pentru a crea o atmosferă de însuflețire la artă și la alte locuri de muncă pe tot parcursul campaniei de vară. Sînt sigur că de mare prețuire se va bucura Buletinul G.A.C., în care se va vorbi despre lucrările la zi, în program fiind prevăzute și diferite manifestări artistice. Cu multă nerăbdare este așteptată „duminica cultural-sportivă” ce se va organiza în luna iulie. Dacă la toate acestea adăugăm și faptul că bibliotecară Maria Teacu va prezenta în pauzele lucrului la artă, scurte prezentări de cărți se poate vedea că activitatea culturală ne va da un sprijin mult mai activ ca în anii trecuți.

Personal, m-ași bucura dacă în textele brigăzilor artistice, pe brigăzi de producție, ar fi introduse și momente satirice pentru combaterea practicilor înapoiate, a leneviei și altor deprinderi retrograde. Vrem, și vom izbuti să înlăturăm din vocabularul nostru noțiuni cum sînt: întîrziere, chiul, rămînere în urmă și altele.

IOAN PINTEA

președintele gospodăriei colective din comuna Roznov, raionul Bubuși

Orzul a dat în pîrgă. Primele spice au și făcut cunoștință cu combinele. Și pentru că veni vorba de aceste „minunate mașini” cum le spunea unul din colectivități admirîndu-le, credem că nu e lipsit de semnificație să arătăm că sînt în număr de 14.

Aproape 1 200 hectare au de recoltat cei din Vitănești. Numai grîul ocupă 1 148 hectare. Se prevede o recoltă bună. Asta datorită soiurilor productive, a lucrărilor de pregătire a solului, semănat și mai depinde și de alți factori. Despre aceștia ne vorbește tovarășul Stancu Dumitrașcu, tehnicianul agronom.

„Sporul de producție depinde în foarte mare măsură de respectarea timpului optim la seceriș, de buna organizare a muncii. E un lucru cunoscut că orice întîrziere în pregătire, orice neglijență poate duce la pierderi destul de mari din recoltă. Nu vom insista asupra acestui fapt. În ce ne privește, am luat toate măsurile. După toate calculele s-a ajuns la concluzia că este necesar ca în șapte zile să terminăm recoltarea. Timpul este foarte scurt dacă avem în vedere suprafața. De fapt, de aici pornesc toate celelalte. Combinele

vor trebui să lucreze din plin. Dar mașinile sînt deservite și de colectivități. S-a impus deci instruirea lor. La această oră fiecare știe ce are de făcut.

Ce măsuri ați luat în vederea transportului și depozitării în bune condiții a boabelor?

Chiar din proprie experiență am putea spune că factorii amintiți au mare însemnătate. Viteza zilnică de recoltare cu cele 14 combine impune măsuri corespunzătoare. Pentru unii, poate asigurarea sacilor ar părea un lucru mărunț. Noi spunem că lipsa de saci, o necorespunzătoare organizare a transportului și depozitare ar putea opri combinele în lan. Ar fi suficient ca fiecare combină să stea 2—3 ore pe zi din această cauză și să avem pierderi mari de recoltă. Pentru ca să nu avem asemenea surprize am pregătit nu mai puțin de 1 300 de saci. S-a organizat transportul în locurile de depozitare și la bază, s-au dezinfectat magaziiile și s-au luat măsuri în vederea lopsăturii boabelor înmagazinate. Lopsăturul sistematic al boabelor are o mare însemnătate.

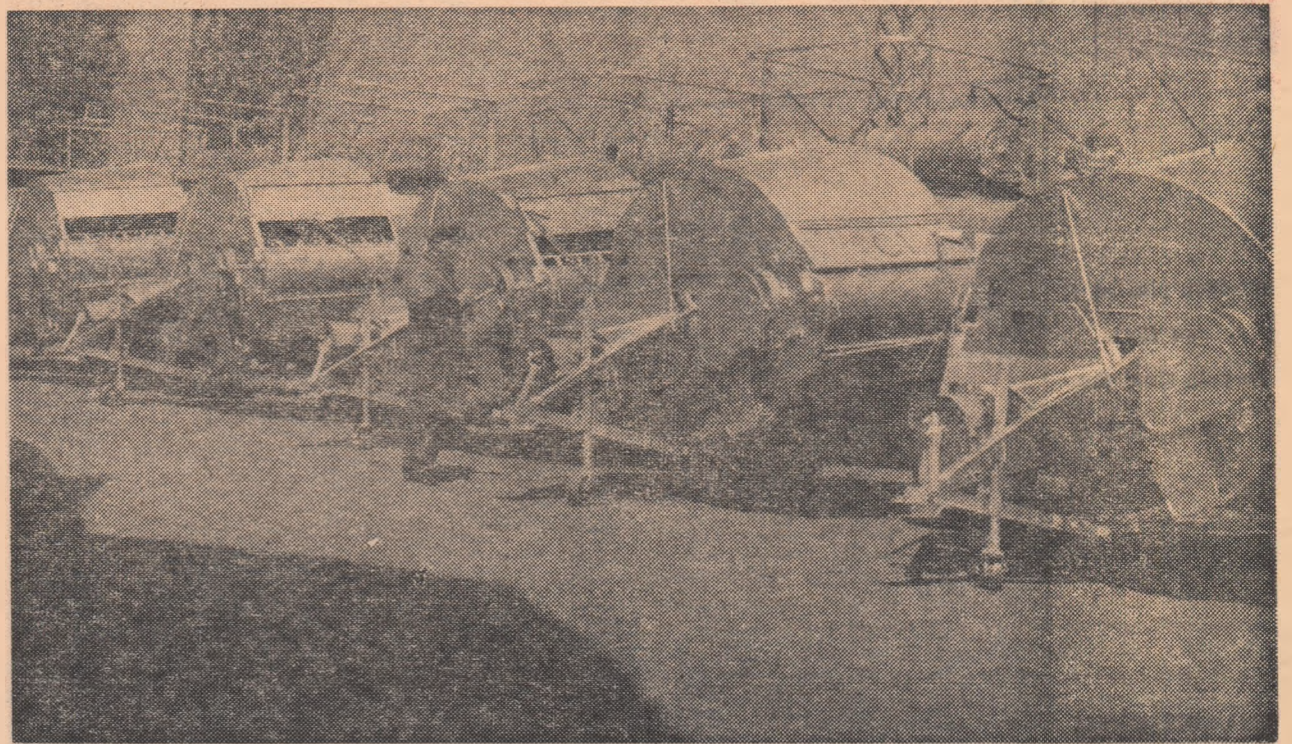
Campania de recoltare reține fără îndoială atenția tuturor. Dar în cîmp și tot în această perioadă se cer o se-

rie de lucrări, de asemenea, urgente. Ce ne puteți spune în această privință?

E drept că în acest an avem o mare suprafață de teren ocupată cu plante prașitoare. Aș dori ca în această privință să istorisesc pe scurt și alt fapt. Pe la sfîrșitul lunii aprilie, din pricina timpului, vîntul puternic ne-a calamitat peste 160 hectare cu floarea-soarelui. Era tocmai în timpul cînd începusem să facem cea de a doua prașilă. Putem renunța la această prețioasă cultură? Nu puteam. Și am reînsămîntat-o. Acum priviți, s-a înălțat și i-a dat floarea. O vom ajuta prin polenizarea artificială. Cere muncă dar o facem. Vă dați seama cred de ce sînt în stare colectivității noastre. La porumb s-au și dat trei prașile și paralel cu aceasta avem de asigurat baza furajeră, de executat o serie de lucrări în legumicultură și totuși, datorită stabilirii de sarcini precise, pe brigăzi, pe oameni nici una din lucrările amintite nu vor fi neglijate.

De aici se desprinde concluzia. Cînd măsurile luate de consiliul de conducere al gospodăriei sînt urmate de hărnicia și priceperea colectivităților nimic nu-i imposibil.

C. M.

Gata pentru recoltare

ȘTIRI DE PE OGOARE ■ ȘTIRI DE PE OGOARE

10 COMBINE vor lucra la recoltat pe tarlalele colective din Peretu, raionul Roșiori. O atenție deosebită s-a acordat transportului de boabe. În această privință colectivității au și reparat 140 de atelaje și au luat toate măsurile ca recolta de pe cele 1 220 hectare să fie cît mai bine depozitată.

COLECTIVIȘTII din Bonțida, regiunea Cluj au isprăvit coasa pe 37 hectare cu lucernă și sparceță, 54 hectare cu trifoi.

Pînă în prezent în gospodărie s-au transportat peste 10 vagoane de finuri. Paralel cu aceste lucrări, colectivității lucrează cu hărnicie la întreținerea culturilor prașitoare și se pregătesc pentru recoltarea păioaselor.

G.A.S. din Insurățel, raionul Brăila are de recoltat grâu de pe 3 600 hectare, pentru care sînt necesare 39 combine și 26 prese de balotat paie. Ținînd seama de viteza

zilnică de lucru a combinelor s-au luat măsuri pentru asigurarea transportului. În această privință s-au și pregătit 8 000 de saci.

DOBROGEA era cunoscută ca o regiune în care producția de cereale era din cele mai scăzute. În perioada anilor 1934—1938, pe terenurile aflate în cuprinsul raionului Negru Vodă, producția medie de grâu era de numai 520 kg la hectar, iar la porumb de

840 kg pe aceeași suprafață.

În cuprinsul aceluiași raion, după colectivizare, producția de cereale a crescut considerabil. În perioada anilor 1959—1963, producția de grâu și porumb a crescut de peste trei ori. 23,9 la sută din G.A.C. au obținut în medie cîte 2 000 și 2 400 kg grâu la hectar, iar peste 39 la sută din ele au realizat cîte 3 500 pînă la 4 946 kg porumb boabe la hectar. În prezent în toate gospodăriile colective se fac intense pregătiri în vederea secerișului.

„Am
o țară
ca
o floare...”

Prin regiunea București

Geografic și pitoresc, regiunea București, coboară treptele dealurilor subcarpatice, prin cimpia întinsă, către Dunăre. De la livezile de pomi fructiferi și terasele cu viță de vie, se trece prin lanuri bogate către apele călătoare ale marelui fluviu albastru. La nord, cireșii și vișinii, piersicii și merii dau primăverii miresme și toamnei greutate, iar la sud se aruncă mrejele în ochiuri mari de apă, sub aplecata măturie a sălciilor. Totul trece însă prin lanuri fecunde. Eșalonate la țarm, stau Șantierul naval Oltenița, viitoarele centre chimice gemene de la Călărași și Turnu-Măgurele. E de spus că șantier naval avem și la Giurgiu și că uzine de reparații avem la Roșiori și Ciulnița. Centrele muncitorești se prezintă la Valea Roșie, Tîndărei, Roșiori etc., la care, dacă adăugăm stațiunile de mașini și tractoare, vom totaliza acel indice industrial care dă regiunii București faima de regiune conjugată, cu toate că ea deține 16 procente din întregul pământ arabil al Republicii.

O frumoasă carte de vizită a regiunii o constituie drumurile. Alături de cele care duc spre Ploiești sau Constanța, ca drumuri de circulație intensă, trebuie amintite și celelalte, spre Giurgiu, Răcari, Urziceni

un cămin cultural care rivalizează cu un teatru orașenesc (și nu exagerez deloc în ceea ce spun), cu o librărie și, în fine, cu alte multe realizări care constituie deja primele elemente de urbanizare a satelor. În Peretu mi-a fost dat să cunosc pe tov. Ion Buzdugan, președintele sfatului popular de acolo, unul dintre exemplele aș zice definitorii de nivelul cultural la care a ridicat revoluția noastră țaranul. Despre tov. Buzdugan s-ar putea scrie o foarte frumoasă carte. Omul cu stiloul pus la încheietura flaneli de lână s-a ridicat într-o comună ca Peretu, comună cu metehne vechi și cu un număr de locuitori atât de mare încât era cu neputință să-l cunoști pe toți. Astăzi, cînd e nevoie într-un sat vecin, la o altă gospodărie, de un ajutor urgent și hotărîtor, colectivității din Peretu, în frunte cu dragul lor președinte Buzdugan, vin la fața locului și rezolvă totul. Frumos, înalt, bine legat, inteligent și vioi, operativ și hotărît, lucid și pătrunzător, în același timp ospitalier și spiritual, Ion Buzdugan este eroul pe care îl căutăm în literatură și care ne-ar putea deveni pivotul unui roman.

★

Aceste evoluții firești ale economiei, realizate printr-o intensă muncă politică, au răsunat frumos în limpezimea și maturizarea conștiinței socialiste a oamenilor. Panourile de onoare publică astăzi poza

regiune te familiarizează cu cifre covârșitoare. pildă, în G. A. S. Pietroiu recolta medie de porumb a fost de 5 700 kg. iar pe terenuri irigate s-a ajuns 7 500 kg porumb boabe la hectar. În stațiile de livărată te întâmpină piramidele de sfeclă, casele au pridvor și raguri de frunze de tutun, astrele cerului strălucesc în lanuri furajate, legumele aduc (în raionul Răcari, de pildă) ciștiguri fabuloase iar laptele constituie o adevărată cale lactee pămînteană (București: peste 3 000 kg. lapte pe cap de vacă furajată La Perle și Oltenița, cum și pe alte teritorii, vița de vie dă un vin admirabil (Alexandria are o școală ticolă), pomii fructiferi abundă (în special în raionul Răcari). Din acest punct de vedere regiunea București oferă un caleidoscop, un mozaic al avuțiilor, par anume îndreptățind cîntecul:

Dîmbovița apă dulce,

Cin'te bea nu se mai duce.

Succese obțin locuitorii regiunii și prin inspirația gospodărie a frumosului. Mă gîndesc la tradiționalul festival de la Pustnicu, și ca o alegere cu toată înțimplătoare a echipei de dansuri de la Tîgăneș. Las de-o parte omogena echipă a șantierelor navale de la Oltenița, corul de la Roșiori și alte multe formații investite cu premii.

Toate acestea stau pe panoul de onoare al regiunii. La Conferința organizației regionale de partid București, se arată că prin muncă entuziastă Combinatul de celuloză și hîrtie de la Călărași va intra în funcțiune în acest an (vom scrie versuri pe hîrtia scrisă de acolo, versuri de salut și bucurie) și că, cu 6 luni înainte de termen (deci cu o jumătate de an) va începe în funcție secția de acid sulfuric a Combinatului chimic de la Turnu-Măgurele. Tot la conferință se laudă sase frumoase și antrenante lozinci: „Fiecare gospodărie colectivă, o unitate puternică dezvoltată”.

★

Deși ar părea paradoxal, județele din jurul capitalei erau, în vechiul regim, printre cele mai celebritate în analfabetism.

Eminamente agricole, teritoriile cuprinse în acele vremuri în județe cu prefecturi sau în plase cu preturi s-ar fi minunat la rostirea unei noțiuni care ar fi căpășit plugăritul sau ceaslovul. Este vorba de un salt tulburător în lumina culturii, de o evoluție pe cit rapidă pe atât de vastă. Concret este vorba de cele peste 1 400 de specialiști din agricultură, de cei aproape 100 000 de participanți la formele de învățămînt de partid, de cei peste 60 000 de cursanți la cercurile de învățămînt U.T.M., de cei peste 980 000 de participanți la lecțiile și conferințele propagandistice de partid, de numărul larg al participanților la cursurile agrozootehnice etc. Prin această îndrumare permanentă s-a ajuns la dezvoltarea conștiinței socialiste în așa fel încît prevederile Congresului al III-lea al P.M.R. să fie îndeplinite și depășite iar bunii gospodari ai muncii să iasă din anonimat, să devină veștigi în regiunea lor și în toată țara.

Mă gîndesc la toate călătoriile noastre, ale grupurilor de scriitori care ne-am legat, de mai de mult, de acele regiune. Mă gîndesc la cîntecul Bărăgan pămînt frumos și parcurs cu amintirile Dunărea, dinspre Turnu spre Fetești, cîmplile dispre Fetești spre Răcari, livezile, podgoriile, stupinele, lacurile, — mă gîndesc la prietenii pe care mi i-am ciștigat cu sinceritate, inimii prin toate părțile regiunii, la frumusețea gîndurilor din Roșiori, la noul și monumentalul cămin cultural din Peretu, la pădurea din Pustnicu, la toate punctele luminoase de care mă leagă o întâmplare sau o participare și totul se face orizont și totul se face viitor.

Prin regiunea București, nu călătorește ci participăm nu trec ci rămîn. Melegurite cetăți lui Bucur devin cel de-al doilea loc natal, pe care nu actele ci inimile îl înregistrează.

AL. ANDRIȚOIU

Bărăgan pămînt
cu flori,
Porți în sinul tău,
comori

sau Alexandria, prin țînuta lor civilizată în care asfaltul, străjuit frumos de pomi umbroși sau de sate în care construcțiile, florile, bunul gust, curățenia dau mîna — așa cum se întâmplă astăzi în toate satele noastre.

În aceste sate ale regiunii bucureștene trăiesc buni gospodari ai recoltelor bogate, vestiți prin hărnicia și înțelepciunea lor. Regiunea are cinci Eroii ai Muncii Socialiste, între care Dumitru Dumitru, directorul Gospodăriei Agricole de Stat din Pietroiu și Andrei Nicolae, președintele G. A. C. din comuna Gheorghe Lazăr.

Am avut prilejul să stau aproape două luni în comuna Peretu din raionul Roșiori. Comună mare cu peste zece mii de suflete. Comună mare cu două gospodării colective și cu un G.A.S., cu trei școli, cu

acestor oameni care nu numai că au rupt definitiv cu trecutul dar au și devenit buni îndrumători de cadre tînere, oameni cu deplină răspundere etică. Aici trebuie găsit și pivotul hărniciei care a asigurat fenomenul sârbătoresc al clădirilor noi: în satele din regiunea București din șase case existente, una este nouă. Ridicate în spiritul colectiv al colaborării prietenești, aceste case, de la temelie la acoperiș, au însemnul colectivizării.

Pe drumul Alexandriei și-al Roșiorilor, în drum spre Lehliu sau Răcari, gospodăriile milionare sau multimilionare stau ca o pecete de aur, mărturie grăitoare despre nivelul de trai. Pe ogoarele regiunii sînt circa 11 000 tractoare, 10 000 semănători, 6 000 combine, cum și alte mii de unelte moderne. Și tot pe aceste ogoare lucrează peste 1 400 de specialiști în știința bobului fecund. Peisajul unei călătorii prin

TIMPUL FECUND

Deasupra mea e timp înnoirat,
Se-ntimplă o mișcare, o dorință biată
De-a curge amplu în pământ arat,
De-o reîntorcere la rădăcini uitate.
Și mă conving de bucurii adinci;
Începe balul verde să-mi inunde
Și gleznele și trupul ca atunci
Când mii de ceasuri, în ateliere, spun secunde.

Încep copacii să danseze-n sus
Ca niște băiețandri când li se năzară
Că au un aer de iubire-n nară
Și-n brațul tinăr au purtat supus
Un trup frumos și leneș de fecioară.

Dar e ceva enorm, aproape inefabil,
Pocnesc, de muguri arăturile și pling.
Se umflă-n umeri riul și în hore, crapii-l
Devoră spre adâncuri și-l răsfring.

De ce îmi pare că mă zgudui dens?
Nimic din ce cunosc, azi nu mă recunoaște.
Ci holdele cu soarele încheagă sens
Și în tăcerea umedă pământul naște.

ION CRÎNGULEANU

DE ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI

Deunăzi, aflindu-mă în satul Drăghiceanu din raionul Giurgiu, am stat de vorbă cu numeroși colectiviști. Unii erau tineri, abia trecuți de vîrsta adolescenței, alții se apropiau de 50 de ani, toți foști elevi ai învățătorului Stancu R. Nedea, care lucrează aici de 39 de ani. Vorbele lor erau ca un omagiu la adresa omului care viața întreagă și-a închinat-o școlii și muncii culturale, satului unde s-a născut, a crescut și trăiește. Cineva îmi spunea că în anul viitor, la 40 de ani de cînd Stancu R. Nedea a venit învățător în satul lor, îl vor sărbători. Cu același respect vorbea nu demult și secretarul comitetului raional de partid de la Brad, despre învățătorul Constantin Jianu, care de 36 de ani funcționează la școala din satul Prăvăloaia. Cine-i cunoaște pe slujitorii școlii nu e surprins de respectul și dragostea cu care oamenii vorbesc despre acești harnici și merituosi învățători.

Este unanim recunoscut că învățătorii din satele și orașele patriei noastre — ajutoare de nădejde ale partidului în lupta de culturalizare a maselor — muncesc cu abnegație. Drept răsplată pentru munca lor, poporul îi însoțiră cu dragoste; foștii elevi le poartă o vie recunoștință și îi cincesc ca pe proprii lor părinți. La rîndul lui, învățătorul jubeste din tot sufletul pe elevii săi. Ca un adevărat părinte le urmărește el pașii în viață. Și dacă părinții au numai unul sau cîțiva copii, învățătorul are sute, toți fiindu-i la fel de dragi, știind că în fiecare se află și o fărîmă din sufletul lui.

Cîtă durere nu simte învățătorul văzînd că unii dintre foștii elevi au însoțiră în viață! Și cît de mult se bucură cînd alții izbutesc! Adesea învățătorul spune cu mîndrie despre unul care a ajuns inginer, doctor, profesor, pictor sau scriitor:

— Eu l-am pus condeii în mină și l-am ajutat să facă primii pași!

În trecut, am cunoscut învățători care au făcut tot ce le-a stat în puteri pentru ca măcar unii dintre elevii lor, dornici de învățatură dar sărăci, să poată merge la școli secundare. Au alergat pe la ministere, au bătut la felurite uși, ca să le poată obține o bursă. Unii au dat bani din pușnal ce aveau în casele lor, procurîndu-le cărți.

Astăzi toți copiii oamenilor muncii au posibilitate să meargă la școlile de toate gradele. Li se cere doar să studieze cu seriozitate, ca să și înmușesească cît mai bine știința și tehnica înaintată.

Am constatat de multe ori că în această privință, învățătorii și profesorii nu precupețesc nici o clipă, dăruind din timpul lor liber, muncii de pregătire a elevilor. În același timp ei nu uită că trebuie să se ocupe și de propria lor pregătire, de care depind, în primul rînd, rezultatele muncii lor la catedră.

Exponenți al poporului, conștient de misiunea sa, învățătorul dovedește entuziasm nu numai în școală, ci și în munca obștească. În mare majoritate, învățătorii lucrează în cadrul căminelor culturale ca directori, bibliotecari, dirijori de cor, conducători de echipe artistice, instructori teatrali, conferențieri etc.

„Muncesc cu plăcere răspunzînd astfel dragostei și încrederii pe care partidul și poporul mi-au acordat-o de a fi slujitor al științei și culturii și de a participa la făurirea unei vieți fericeite, pe care ne-o aduce construirea socialismului!” Cuvintele sînt ale unui învățător din raionul Alexandria, dar ele reprezintă gîndurile și năzuințele tuturor cadrelor didactice din țara noastră, care astăzi, cu prilejul Zilei învățătorului, sînt sărbătoriți de întregul popor.

ȘERBAN NEDELICU

Dansatorii din Lueriu

La Reghin pe Mureș, un veteran al echipei de dansuri din Lueriu păstrează un album. Cînd se întîlnesc la el foștii colegi din formație, cartea cu zeci de poze este o pasă dintr-o lădiță albă și umblă din mînă în mînă. O răsfoiesc atunci vechii dansatori, filă cu filă, și-și aduc a-minte de atîtea locuri și de atîtea scene, unde au dansat jocurile lor frumoase de pe Mureș și unde au cules atîtea aplauze.

Am răsfoit deunăzi filele îngălbenite ale acestui album și am avut impresia că răsfoiesc o istorie în imagini: istoria dansatorilor din Lueriu. Căci de aproape douăzeci de ani, echipa aceasta e mereu prezentă nu numai pe scena căminului din sat, ci și pe alte scene de pe alte meleaguri.

M-am oprit îndelung la primul document al albumului. E o fotografie vechi, cam ștearsă. O poză făcută probabil de un amator. Un grup de flăcăi mindri și vînjoși s-au fotografiat după un spectacol dat în deplasare. În rîndul întii, la margine, se află un tinăr de vreo 18 ani cu o privire ageră și scrutătoare. Stă cu un picior în genunchi, cu „bota” în față ca într-o figură din călușarul local și privește departe.

Unde o fi acum? — Îmi pun involuntar întrebarea.

Ilie Săplăcan, flăcăul din poză care a venit printre primii să danseze în echipă și a jucat apoi vreo 14 ani, e azi președintele sfatului popular din comuna Suseni de care aparține și satul Lueriu. L-am întîlnit a doua zi după ce i-am văzut fotografia din tinerețe. Un om de aproape 40 de ani stătea în biroul său și studia un proiect. Era proiectul școlii de opt ani din Lueriu, o clădire frumoasă, cu etaj, ale cărei fundații s-au și turnat în acele zile. Mi-a povestit multe din viața lui și din anii petrecuți în echipă. Înainte de E-liberare a slugărit nu numai în satul lui. A fost slugă și în Reghin, și în Brîncoveniștii. Anii cîți a dansat și a fost membru al formației au avut o mare înfrîurire asupra lui. „Echipa a fost pentru mine și pentru alții, într-un fel și o școală. Jucînd mulți ani împreună ne-am dezvoltat și spiritul de colectivitate, de echipă. Ne-am preocupat apoi și de alte îndeletniciri culturale. Unii au început să joace și teatru, alții au devenit interpreți în brigăzi. Și mai presus de toate ne-am apropiat de cărți. Am început să citim” — spune el și

ochii-i limpezi par să privească undeva departe. Da, tinărul care a urcat cu atîția ani în urmă scena să danseze *Băntuța* și *Invîrtita, Bîta* (un călușar local) și *De-a lungul* a făcut atunci și primii pași spre carte, spre cultură.

Lîngă Ilie Săplăcan, din prima poză și apoi în multe altele din album, apare și un flăcău cam de aceeași vîrstă, chipș și cu fruntea înaltă. A urcat scena deodată cu Săplăcan și tot atîția ani a dansat în echipă.

Ioan Morar, căci așa-l cheamă pe flăcăul de care e vorba, e azi președinte de gospodărie. De mai bine de zece ani conduce gospodăria din Lueriu, una din gospodăriile colective fruntașe din raion.

„La Lueriu, hărnicia și jocul au mers dintotdeauna mînă în mînă. Oamenii de la noi pretind ca numai cei harnici să se producă pe scenă” — îmi spune Ioan Morar, veteran al dansului. Și în echipa actuală de dansuri sînt numai oameni harnici cu care se mîndrește gospodăria. Brigadierul Ioan Săcălean joacă în formație de aproape zece ani, iar alături de el întîlnești pe Iacob Săplăcan, Mihai Cîmpeap, Zenovia Crăciun, Lenuța Oprea, mulgătorul Telu Cengher și pe atîția alți fruntași.

Mulți săteni din Lueriu au trecut prin echipa de dansuri. Unde sînt dansatorii, care au adus faimă satului lor de numai 300 de fumuri și au făcut să răsune atîtea aplauze pe scenele raionului, la Reghin și Odorhei, la Tg. Mureș și la București? Ce rosturi și-au făcut ei în viață? Majoritatea vechilor dansatori sînt azi colectiviști harnici și apreciați de tot satul. Dar mulți au plecat, au învățat meserie și s-au dovedit a fi la locurile lor de muncă, ca și în echipă, oameni de nădejde. Simion Moraru, în casa căruia se păstrează cu atîta grijă albumul, e azi împiegat la Reghin. În urmă cu aproape 20 de ani a fost printre întemeietorii echipei și împreună cu soția sa, Floarea, dansatori ani de-a rîndul. Din această formație s-a ridicat el și a condus ca director de cămin, timp de aproape un deceniu activitatea culturală din sat. Toader Bugnaru, care a dansat alături de el atîția ani, e turnător de fier la întreprinderea Republica din același oraș. Trece deseori pe la Moraru și atunci cei doi veterani ai dansului, evocă atîtea amintiri dragi din timpul petrecut în mijlocul echipei. Mulți dintre foștii dansatori ca Sandu Morar, Ema-

noil Banea, Aurel Moldovan și alții sînt azi tractoriști și lucrează pe ogoarele gospodăriilor colective din raion. Albin Morar, care a intrat în formație de foarte tinăr, a ajuns ofițer.

La Lueriu dansul are tradiții vechi, dar de o echipă permanentă și activă nu se poate vorbi decît în anii de după E-liberare. Se îngheba și înainte vreme — povestesc oamenii mai în vîrstă din sat — cîte o formație dar numai înaintea vreunui eveniment sau vreunei sărbători. Ele se destrămau însă repede. În sat nu era nici cămin cultural, nici scenă unde dansatorii să fi putut da spectacole. Se dansa în acele vremuri într-o baracă de scîndură, în „șura jocului”, cum îi ziceau oamenii. Era într-adevăr o șură, fără podea, „în care ziua se scaldau găinile”. Acestea mi le-a povestit învățătorul Mihai Moldovan, un vechi pasionat al dansului, care de ani de zile se ocupă de echipa de copii, crește pe viitorii dansatori ai formației.

De curînd, la Lueriu a luat ființă un

ansamblu al satului. O sută de colectiviști dansatori și cîntăreți aduc pe scenă, într-un spectacol intitulat *Nuntă la Lueriu*, obiceiurile vechi din sat, și aspecte din gospodărie, din viața nouă pe care o trăiesc. Am asistat la o repetiție a acestui spectacol cu cîteva zile înainte fazei interregionale a concursului. Cînd am plecat din sat, ceasul se apropia de miezul nopții. Luminile se stinseseră de mult în Lueriu. Doar căminul cultural mai era luminat la acea oră.

Melodia unui cîntec și strigăturile feciorilor care dansau „jocul cu bota”, se auzeau pînă departe.

„Foaie verde foi piper
As-tai joc de la Luier

Frunză verde foi de soc
Hai feciorilor la joc
Puneți bota la mijloc
Și bateți cizma cu joc”.

R. IARAI

DIRIJORII OGOARELOR

Ca un poem simfonic ce-a izbucnit din lut
Nervurile recoltei cu spații se învață
E un semnal că lupta cu vîra a-nceput;
Cîmpia, de emoții, e roșie la față.

Și-o să mă-ntrebe iarba, și-o să mă-ntrebe vîntul
De mîinile acestea ce-apasă pe unelte
Cînd spicele vor crește catifelînd pămîntul
Ca niște struți statornici cu gîturile zvelte.

Văd aurul-terestru înaintînd spre soare
Și-n pumnii mei bea rouă, și-n pumnii mei bea viață
Cu aripile-ntinse se reazimă de zare,
Ca la un semn, cîmpia e roșie la față.

Recoltele cu visul în anotimp le-implînt
Aceste colective rodiri de constelații,
Și mă mîndresc că pieptul acestui nou pămînt
În fiecare vară e plin cu decorații.

DAMIAN URECHE

Urme din istoria străveche a patriei noastre

Vas de lut descoperit la Vădastra (regiunea Oltenia)

Arheologii (oameni de știință care se ocupă cu studierea resturilor de unelte și diferite obiecte găsite în pământ) descoperă în pământ, ca într-o arhivă mai mult sau mai puțin bine păstrate, resturi de locuințe și cimitire etc. Aceste urme studiate cu răbdare și migală, permit istoricilor să urmărească felul cum au evoluat, în timp, modul de producție și viața oamenilor care au locuit pe meleagurile patriei cu mii și mii de ani în urmă.

Locuințele pot fi grupate pe înălțimi

Săpăligă de corn de cerb, descoperită la Glina (regiunea București)

mi sau pante de riuri întărite uneori prin șanț și val de pământ, iar într-o epocă mai târzie — prin ziduri de piatră. Până mai ieri existența acestor „cetăți”, „grădiști” sau „horodiști”, erau explicate în tradiția populară ca datînd de pe vremea „uriașilor” sau „tătarilor” etc.

Ce găsește arheologul în pământ?

Săpăturile sistematice, întreprinse după anumite reguli de către cercetători, scot la iveală urme din locuințele oamenilor în care se află adesea resturi de unelte, vase de lut și de altă natură. Așa, de pildă, într-o locuință de la Glina (București) s-a găsit o săpăligă de corn de cerb care era întrebuințată ca unealtă pentru agricultura primitivă. Se mai găsesc apoi rînițe de piatră, griu și mei carbonizate. Acestea ne arată pe de o parte, uneltele cu care își pregăteau hrana zinică oamenii de pe acele vremuri iar pe de altă parte, în ce consta această hrană. Asemenea unelte s-au găsit la Șantierul arheologic de la Cucuteni (Iași), Bisericiuța-Garvăn (Dobrogea) ca să amintim doar două exemple.

Pentru cele mai îndepărtate epoci, uneltele oamenilor erau primitive și reduse. Ele erau confecționate din cremene, corn de cerb sau piatră. Mai târziu oamenii descoperă arama, apoi bronzul și fierul. Încetul cu încetul ei vor folosi aceste metale pentru a-și confecționa, mai întâi, armele și mai apoi uneltele. În pământ mai aflăm săbii, topoare de aramă și apoi de bronz (ca cel descoperit la Apa-Maramureș) iar mai apoi uneltele și armele vor fi din fier, ca cele de pe

vremea dacilor, găsite la Grădiștea Muncelului (Hunedoara).

Pe lângă aceste resturi, cele mai numeroase obiecte pe care le găsim în pământ sînt fragmente din vase de lut și uneori chiar vase de lut întregi. De cele mai multe ori aceste vase sînt împodobite cu diferite motive, uneori în mai multe culori ca cele de la Cucuteni (Iași) sau numai cu creștături ca cele de la Vădastra (Oltenia). În bordeiele găsite mai dăm și peste alte resturi tot din acele vremuri. Este vorba de case de animale. Toate acestea ne arată că încă din acele vremuri îndepărtate unele animale (boul, vaca, oaia etc.) erau domesticate pentru folosul omului, iar altele erau vinate.

O a doua categorie de descoperiri constituie cimitirele. Din ele aflăm obeeuri după care oamenii își îngropau morții. În acest domeniu constatăm că în cele mai îndepărtate epoci,

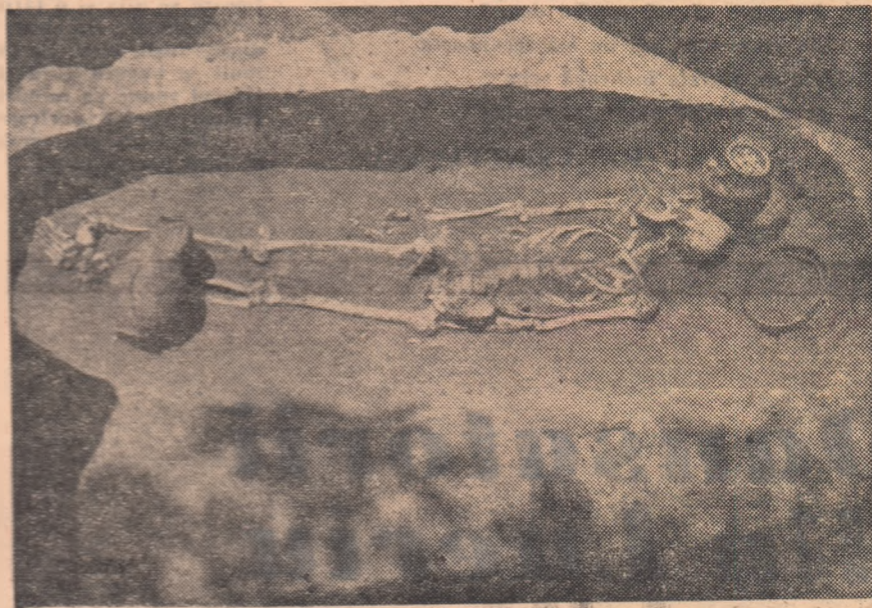
oamenii își înhumau (îngropau) morții. De la o anumită vreme morții nu mai sînt înhumați ci încep să fie incinerati (arși), iar cenușa și resturile de oase erau strinse cu grijă și depuse în oale de lut care erau apoi îngropate. Astfel de dovezi avem în resturile găsite în cimitirele de la Cîrna (Oltenia).

O problemă care se pune este aceea a datării în timp a acestor așezări și necropole (cimitire), adică a stabilirii vechimii lor. În această direcție, prin diferite mijloace dintre care unele foarte recente, cum ar fi metoda radiocarbonului, învățații au reușit să dateze cu destulă precizie descoperirile

ceiași membri erau îngropați în morminte simple și fără inventar.

Din informațiile păstrate la unii istorici antici aflăm că în prima jumătate a mileniului întâi înaintea erei noastre, atît pe teritoriul Transilvaniei, Moldovei, Munteniei, cît și pe cel al Dobrogei, locuiau triburi de origine tracică, care în părțile noastre purtau numele de daco-geți. Cultura lor materială, foarte evoluată și complexă, o cunoaștem prin numeroase săpături arheologice ca cele de la Grădiștea Muncelului și Costești (Transilvania), Popești (Muntenia) Murighioi și Satu-Nou (Dobrogea).

În acest mod arheologia completează

Mormint de înhumatie din secolul IV e.n., cu vase depuse ca ofrandă, descoperit la Independența (regiunea București)

le făcute. În acest caz s-a ajuns să se urmărească dezvoltarea uneltelor, armelor, obiectelor de lut, podoabelor de-a lungul a mai multor mii de ani înaintea erei noastre.

Studiul acestora este complex (așezări și cimitire) ne îngăduie să urmărim evoluția și structura social-economică a populațiilor care au trăit cîndva pe pămîntul țării noastre. Astfel, în cadrul comunei primitive vom găsi că șeful de trib și aristocrația tribală foloseau arme și podoabe din metal prețios sau rar (toporul de la Apa-Maramureș). Același lucru se poate vedea și din studiul mormintelor în care șefii de trib erau îngropați cu armele cele mai prețioase, lângă care erau depuse ca ofrandă diferite vase cu băutură (ca în cimitirul de la Zimnicea — București). În același timp

ză cunoștințele noastre cu documente originale, despre viața strămoșilor noștri.

BUCUR MITREA
șef de sector la Institutul de arheologie al Academiei R.P.R.

NOTA REDACȚIEI: Dată fiind importanța mare pe care o prezintă pentru știință diferitele resturi de unelte, monezi etc., găsite în pământ, oamenii muncii de la sate au datoria patriotică să încunoștiințeze autoritățile de îndată ce găsesc asemenea obiecte din trecutul îndepărtat. În felul acesta, ei își aduc o contribuție de seamă la reconstituirea unor perioade importante din viața oamenilor care au trăit pe meleagurile patriei noastre cu multă vreme în urmă.

Topor de luptă descoperit la Apa (regiunea Maramureș)

PEPENI GALBENI ALTOIȚI PE DOVLEAC

În serele Institutului central pentru cultura plantelor de la baza experimentală Vrane (R.P. Bulgaria) au fost obținute nu de mult, primele recolte de pepeni galbeni altoiți pe dovleac. Aceștia au un gust foarte bun, dulci și aromați și se coc cu trei săptămîni mai devreme. Producțiile obținute pe această cale au fost de două ori mai mari decît la cultura obișnuită.

Metoda altoirii pepenilor galbeni pe dovleac inițiată de acad. prof. H. Daskalov a fost de curînd extinsă și în practica agricolă, contribuind la obținerea de producții

ridicate, timpurii și de calitate superioară.

ÎNGRĂȘAREA... AERULUI

Îngrășarea pămîntului pentru mărirea fertilității solului este utilizată de mult timp în practica agricolă. Dar plantele se hrănesc nu numai cu substanțe furnizate de sol ci și cu cele primite din aer. Nu s-ar putea în acest caz îngrăși și aerul?

La această întrebare, cercetătorii din Ungaria au răspuns pozitiv. În urma experiențelor efectuate la cîteva sere din apropierea Budapestei s-a demonstrat că mărindu-se artificial conținutul de gaz carbonic din aer (de la 0,03 la sută cît e normal la 1 la sută) s-au obținut sporuri însemnate de recoltă.

Recoltele de pătlăgele roșii, castraveți și cartofi timpurii au crescut de aproape trei ori iar recoltele de ridichi de lună, morcovi și salată de aproape șase ori.

Pe lângă aceasta, îmbogățirea aerului cu bioxid de carbon duce la coacerea de două ori mai rapidă a legumelor de cît de obicei.

„PILULE” PENTRU DEPISTAREA MICROBILOR

La Institutul pentru controlul de stat al medicamentelor și cercetării farmaceutice a fost realizată o metodă originală pentru depistarea sensibilității microbilor aflați în organismul bolnav la cele mai bune antibiotice necesare pentru distrugerea lor.

Cu ajutorul unor tablete stanțate cu o literă caracteristică se stabilește comod și precis antibiograma, adică raportul dintre eficacitatea antibioticului și sensibilitatea bacteriilor.

Tabletele ușurează mult precizarea diagnosticului și stabilirea conduitei de tratament. Metoda se bucură de o largă apreciere în rîndul oamenilor de știință din țară și de peste hotare.

EXPLORAREA AERULUI PULMONAR

În laboratorul de explorări funcționale ale spitalului Fundeni s-au pus la punct mai multe metode noi de examinare a bolnavilor.

Dintre acestea, nitrografia, per-

mite determinarea unor importante date asupra „circulației” aerului din plămîni. Avantajul metodei constă în rapiditatea și exactitatea determinării cu ajutorul unui singur aparat (nitrograful) a unor date pentru care înainte erau necesare utilaje și substanțe multiple și costisitoare.

O altă metodă care face posibilă oprirea temporară a circulației dintr-un plămîni, printr-o sondă cu balonaș introdusă la locul respectiv, permite aprecierea prognosticului în cazurile propuse pentru intervenții chirurgicale pe plămîni și inimă.

RADIOGRAFIA OCHIULUI

În cadrul serviciului de radiologie al Spitalului de boli de ochi nr. 22 din Capitală a fost elaborată o metodă ingenioasă care permite diagnosticarea precisă a corpiilor străini intraoculari.

În acest scop a fost confecționată o sită de platină care indică sediul leziunii. Pot fi extrași astfel corpi străini aflați în peretele globului ocular, cu dimensiuni foarte reduse.

Magazin științific

O ETAPĂ IMPORTANTĂ ÎN COMERTUL INTERNATIONAL

După aproape trei luni de intensă activitate, Conferința O.N.U. pentru comerț și dezvoltare și-a încheiat lucrările. De o importanță deosebită este faptul că activitatea acestei conferințe dobândește un caracter permanent, fiind create, în acest scop, noi organisme și foruri internaționale și, în primul rând, Consiliul pentru comerț internațional și dezvoltare. Consiliul este compus din reprezentanții a 55 de țări — între care și țara noastră.

Propunerile pe care R. P. Romîna le-a făcut la Conferința O.N.U. pentru comerț și dezvoltare au contribuit la îmbogățirea ordinii de zi a acestei conferințe. Amintim printre acestea: modul de grupare a țărilor să se facă după nivelul lor de dezvoltare economică, pe baza unor criterii unice, științifice, indiferent de orînduirea socială și de sistemul comercial respectiv; să se constituie un fond de dezvoltare industrială sub egida Națiunilor Unite, prin alocarea unui anumit procent din bugetele militare actuale.

O altă propunere a țării noastre, de natură să stimuleze dezvoltarea economică a țărilor în curs de dezvoltare, este aceea — adoptată în comisie la 11 mai — privitoare la livrările de echipament industrial pe credit, rambursabil prin cote părți din producția ce s-ar obține. Creditul ar urma să fie acordat sub formă de echipament industrial, asigurându-se, în același timp, pe cât posibil, și asistența tehnică necesară pentru construirea, montarea și exploatarea obiectivului industrial respectiv, precum și pentru instruirea cadrelor tehnice în uzinele și institutele din țara furnizorului sau la locul construcției din țara beneficiară.

Desigur că actuala sesiune a conferinței nu a putut să aducă soluții în toate problemele ridicate, dar prin amploarea lucrărilor, prin rezoluțiile adoptate, ea a deschis o etapă nouă în comerțul internațional.

Țara noastră, consecventă principiilor politicii sale externe, cu prestigiul pe care i-l dă dezvoltarea economică și construcția socialistă, își va aduce și mai departe contribuția sa pentru stabilirea unor relații economice internaționale echitabile și la promovarea unor relații pașnice și de colaborare internațională cu toate statele.

Prof. univ. TUDOR R. POPESCU

NOI STATE INDEPENDENTE PE CONTINENTUL AFRICAN

Anul acesta, alte două state africane urmează să devină independente: la 6 iulie, Nyassalandul, iar la 24 octombrie Rhodesia de Nord. Ambele teritorii au făcut parte din Federația Rhodesiei și Nyassalandului care, în urma luptei popoarelor din aceste țări, a fost desființată.

Este foarte instructivă o privire de ansamblu asupra situației economice, politice și sociale a acestor două state africane în preajma proclamării independenței lor.

Nyassalandul, cu o suprafață de 125 600 km pătrați, ca și alte foste colonii, are o singură ramură dezvoltată a economiei: agricultura. Cele 2,5 milioane hectare de teren arabil aparțin monopolurilor străine, iar colonialiștii au deposedat de la țărani 450 mii hectare teren arabil. Dominante în agricultură sînt culturile de cafea și ceai, deși există condiții climatice care permit o dezvoltare a culturilor tropicale și subtropicale. Nyassalandul posedă o serie de minereuri prețioase (bauxită, aur, minereu de fier, cărbune, azbest etc.) care sînt însă prea puțin exploatare. Populația (3 milioane locuitori) lucrează în agricultură, la extracțiile de minereu sau este folosită ca mînă de lucru ieftină la minele de cupru din Rhodesia de Nord.

Intr-o cuvîntare rostită recent, primul ministru Hastings Banda a chemat populația Nyassalandului să depună eforturi pentru lichidarea sărăciei, bolilor și ignoranței, pentru asigurarea progresului țării după proclamarea independenței.

Gvernul statului Malawi (acesta va fi numele Nyassalandului după proclamarea independenței, numele Partidului Congresului în jurul căruia s-a strîns aproape întreaga populație) este preocupat acum de organizarea căilor ferate, de dezvoltarea industriei zahărului, celei textile, de proiectele construirii unor hidrocentrale pe fluviul Shire, ale cărui resurse hidroenergetice sînt apreciate la cîteva milioane kilowați.

Cealaltă țară ce urmează a fi proclamată independentă la 24 octombrie (Rhodesia de Nord), care va

purta numele de Zambia, deși mai dezvoltată în privința industriei extractive, are de rezolvat probleme asemănătoare.

Prima o constituie aceea a apartenenței bogățiilor naturale ale țării. Societatea British Sout Africa Company a pus stăpînire pe uriașele resurse naturale ale Rhodesiei de Nord, controlînd 2,4 milioane de hectare de pămînt în regiunea principalelor zăcăminte de minereu de fier și cupru. Deputatul laburist Fennes Breckway a arătat că această companie scoate din țară un venit nef anual de 10 milioane lire sterline. Într-o declarație rostită la începutul acestei luni primul ministru Kenneth Kaunda a spus că „veniturile de pe urma bogățiilor naturale aparțin poporului Zambiei (Rhodesia de Nord) și de aceste venituri trebuie să dispună guvernul ei”.

O moștenire a colonialismului, datorită slabei dezvoltări industriale a țării, o constituie șomajul. Guvernul Zambiei a întocmit un plan de dezvoltare a economiei țării care prevede, printre altele, alocarea în cursul lunilor viitoare a 5 milioane lire sterline pentru combaterea șomajului și a unui milion de lire sterline pentru dezvoltarea învățămîntului.

Vizita pe care primul ministru Kaunda a făcut-o recent în capitala Franței se înscrie în cadrul preocupărilor noului stat african pentru a asigura îndeplinirea planului său de dezvoltare a economiei. Zambia dorește să obțină o serie de uzine și instalații industriale pentru a crea o puternică industrie de transformare (concentrată pînă acum doar în Rhodesia de Sud) și pentru a realiza planul de irigare a fluviului Kafue, urmînd a fi fertilizate o serie de terenuri agricole.

Printre problemele politice care stau în fața noului stat Zambia, se află și aceea a afilierei cu Barotse-landul, un teritoriu cu 350 000 locuitori, care era pînă acum protectorat englez situat în sud-vestul Rhodesiei de Nord.

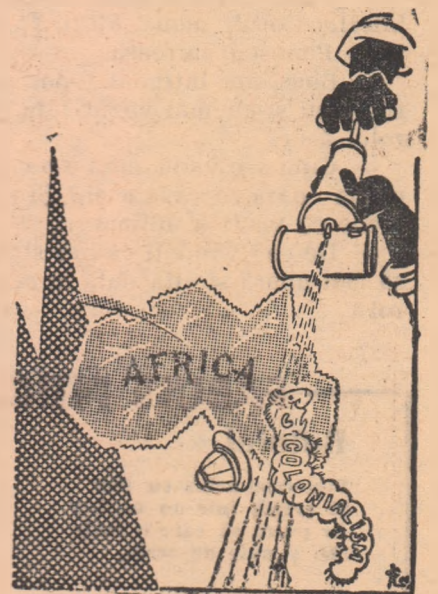
Populația acestui protectorat și guvernul Zambiei au cerut guvernului englez să aprobe unificarea

celor două teritorii, iar la 14 octombrie să-și proclame independența. Însă aristocrația tribală a Barotse-landului, cu vederi separatiste, se pronunță pentru o așa-zisă „independență” față de Zambia. Este însă greu de presupus că, după ce Zambia va fi proclamată independentă, va mai putea exista, înăuntrul țării, un teritoriu care să mai poată rămîne sub dominație colonialistă.

O dată cu proclamarea independenței republicii Zambia, pe harta Africii va apare al 34-lea stat independent și, o dată cu aceasta, se vor întări și forțele luptei pentru lichidarea ultimelor și a celor mai crude rămășițe ale colonialismului care se mențin încă în sudul continentului.

L. MIHĂILEANU

LUPTA POPOARELOR PENTRU ELIBERARE

... Dăunătorul.

Desen de AL. CLENCU

La o demonstrație ce a avut loc în Accra, capitala Republicii Ghana, participanții au cerut completa lichidare a colonialismului în Africa.

ÎN SATELE SPANIEI

Greva din primăvara acestui an a minerilor din Asturia — ca și cea din aprilie 1962 — a arătat în ce situație grea se găsește muncitorimea spaniolă. Aceeași soartă o are întreaga masă de oameni ai muncii spanioli care, în număr de zeci și zeci de mii, s-au declarat din prima zi solidari cu lupta eroică a minerilor asturieni.

Viața de mizerie și asuprire pe care o duce populația sătească spaniolă, ca și întregul popor spaniol, durează de peste 25 de ani, de cînd s-a instalat la conducerea țării dictatorul Franco. Venind la putere, el a dat ordin să se ia înapoi, de la țărani, pămînturile primite de aceștia la reforma agrară dinaintea războiului și în cursul războiului național-revoluționar, precum și de la mii de țărani acuzați că au făcut parte din lagărul republican.

Pămîntul încăput pe mina moșierilor și a chiaburilor este dat în dijma și arendă de către aceștia. Statistici care nu pot fi puse la îndoială arată că 4 652 000 hectare (22,3 la sută din suprafața arabilă a Spaniei) se cultivă în arendă. Potrivit unei legi din 1942 a guvernului franchist, arenda crește cu prețelul oricărui urcări a prețului la cereale, indiferent de culturile de pe parcelele lucrate în arendă. În afară de cele 4 652 000 hectare lucrate în arendă, alte 2 972 000 hectare se lucrează în dijma. Cît privește pe așa-zisii țărani

proprietați ai unor bucăți de pămînt, în număr de peste 1 100 000, aceștia cultivă în medie 0,78 hectare pe gospodărie. În schimb dănuiesc marile moșii (latifundii) ca, de pildă, cele din regiunile Andaluzia, Estramadura, Noua Castilie, Leon. Se înțelege că pe aceste latifundii trudesc din greu proletarii satelor: muncitorii agricoli ai căror număr trece de două milioane. Dar și ei găsesc de lucru 3—4 luni pe an, iar din salariul de mizerie sînt nevoiți să trăiască tot anul, cu întreaga familie.

Ca în orice țară unde puterea politică și economică se află în mîna claselor exploatare, țărani muncitori din Spania duc cu greu povara impozitelor și sînt nevoiți să-și vîndă bruma de bucate la prețuri scăzute. De aceea, cu toată asprimea legilor, țărănimii și muncitorii agricoli spanioli își manifestă nemulțumirea sub forma unor greve și demonstrații ca acelea ce au avut loc în cursul anului 1960 în localitățile agricole din Andaluzia (Sevilla, Cordoba etc.). Plin de semnificație este și faptul precum recent și a nume că, la mișcarea de solidaritate cu lupta eroică a minerilor asturieni, au aderat și lucrătorii de la exploatarea viticole din Sanlucar de Barameda, Puerto de Santa Maria și Jéres.

R. SANDU

Satiră și umor

NUNTA CU BUCLUC

Mă întrebați dacă la căminul cultural din Valea Popii vin oamenii în număr mare? Vă asigur că la asemenea ocazie sălile sînt arhipline. Și nimeni nu pleacă fără să se distreze! Veniți o dată la noi și vă veți convinge...

Așa mă asigurase acum cîteva luni tovarășul Ion Ionescu, directorul căminului cultural din Valea Popii, raionul Mușcel. Iată-mă deci dînd curs, deunăzi, invitației sale și poposind în satul cu pricina. Intr-adevăr, am găsit mulțime de oameni care așteptau la ușa căminului. „Se dă un spectacol!” mi-am zis eu și am întrebalt pe cineva:

— A început?
— Încă nu! N-au venit părinții fetei...

— Care fată?
— Cum, care? m-a măsurat interlocutorul meu. Florica lui Fane Popescu, mireasa.

— Bine, am întreat, dar părinții nu și-au mai văzut fata în rolul ăsta?

— Cum s-o vadă, cînd e pentru prima oară în viața ei? Și ea crede că va fi și ultima...

— De ce? Credeți că i-ar strica să mai apară și altă dată în acest rol?

Vecinul m-a privit încruntat:

— Cu una ca asta, nu cred că ar fi de acord nici ea, nici părinții ei!

— Dar de ce să se amestece părinții? Că după cite știu, asta e treaba instructorului artistic. El indică rolurile pentru fiecare...

— Ce rol? au întreat cîțiva. Despre ce vorbești?

— Păi... despre nuntă. Nu e „Nunta la castel” a lui Suto Andras?

— Nu, aici e nunta lui Vasile.

— A lui Vasile? Pe asta n-am văzut-o pînă acum.

— Cred și eu! Nici Vasile n-a mai fost căsătorit.

— A! m-am dumirit eu. Aici este o nuntă adevărată? La căminul cultural?

— D-apoi ce credeai matală? Cîteva ore mai tirziu, rămîind și eu la „spectacol”, unul dintre lăutari întinse spre mine o tavă și așteptă. Insemna că nunta e cu dar.

Văzînd că nu fac nici un gest, m-a întreat de la obraz:

— Dumneavoastră nu dați nimic?

— Lasă! i-am răspuns. Dă tovarășul Ionescu, directorul căminului.

— Păi dînsul a dat sala.
V. D. POPA

FABULE PITICE

Butoiul

Pintecosu-ncins cu fier
Și zvirliț într-un ungher
Ar putea să care-n foale
Mii și sute de ocale.

Morala:

N-a cărat nici vin, nici bragă,
Fiîndcă îi lipsește-o doagă!

Dialogul criticaților

— Ce tot are Acul, frate,
Că, îndată ce-a crăpat
Haina-n spate sau în coate,
Hop! — o ia la întepat?

— Ce să aibă? Boală veche!
N-ai văzut? E-ntr-o... ureche!

STELIAN FILIP

GLUME

Are un obicei baba Tinca. Cum se supără pe ceva, o și pornește către bufetul cooperativei.

— Repede o răchie — comandă ea bufetierului.

Primește băutura, ridică paharul în dreptul luminii, să-i vadă culoarea, și ia o gură zdravănă din licoarea străvezie plescăind din limbă.

— Iui că afurisită mai e! se scutură ea, la spune, mîi Onofrei, din rachiul ăsta beau bărbații?

— Din ăsta — ține s-o asigure bufetierul.

— Bată-i să-i bată! Cum pot s-o bea, că tare mai e. Mai pune-mi una, Onofrei!

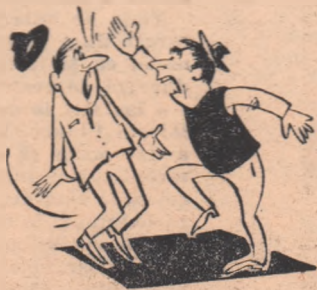
— Moșul meu care a murit alaltăieri avea 99 de ani,

vorbea un sătean către prietenii săi.

— Ei și? Mare lucru, interveni un bătrîn hitru. Tatăl meu dacă nu murea cu 50 de ani în urmă ar fi avut acum 120.

Doi prieteni se ceartă de mama focului pentru o pricină oarecare, cînd unul din

ei îi trage o palmă zdravănă celuiilalt.

— La naiba! strigă lovitul neștiînd ce să creadă. — O faci din glumă sau cu dinadinsul?

— Cu dinadinsul, răspunde înfuriat cel dintîi.

— Ai noroc — completea-

ză celălalt — că mie nu-mi plac astfel de glume.

Fănică vrea să știe de toate. Într-o zi își întreabă părintele:

— Tăticule, e adevărat că ciupercile cresc numai prin locurile umede?

— Adevărat.

— Atunci de aia seamănă ele cu umbrelele.

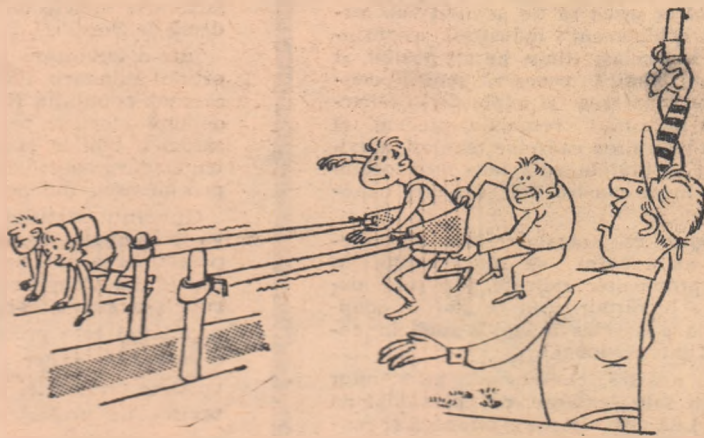
La G.A.C. Mateești, raionul Horezu, s-au amenajat 200 ha. în sistem agropomicol, printre pomii fructiferi plantîndu-se porumb, lasole și dovleci.

COLECTIVISTUL: — Îți prezint noii vecini! Să nu mai spui că te pilotisești aici singur!...

Desen de Nic. NICOLAESCU

Pentru alergătorii cu start greoi

— Acum va țîșni ca din praștie!

Desen de Al. CLENCIU

SECERA

Cul ar vrea a mă descoase,
I-aș răspunde: — Babă sint!
Și tot trag la aghioase
Sau tăifăsuiesc sau cint.

Mulțumită-s că în fine
Mi-am văzut și eu un vis:
Valuri, valuri de combine
La odihnă m-au trimis!

Și mă uit că-i prag de vară
Și surid în gîndul meu...
Ulte, sint... pensionară
Și mă odihnesc mereu.

O relievă, la adică,
Am ajuns la mine-n sat —
Totuși, sâr ca o fetică
De mă chemi la secerat!

Să regret că-s demodată
Și pe șes nu mai colînd?
V-o spun sincer: cite-o dată
La combine cat cu jînd.

Dar sint veselă într-una
Cînd privesc în miez de ver!
Că în satul meu doar luna
Rest de... seceră-i pe cer!

MIHAIL COSMA